

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: Udrag fra VREDENS BØRN

Citation: Aakjær, Jeppe: "Bondens Søn ; Vadmelsfolk ; Vredens Børn. - 1919", i Aakjær, Jeppe: *Bondens Søn ; Vadmelsfolk ; Vredens Børn. - 1919*, Gyldendal, 1918-19, s. 635.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer06val-shoot-idm140079181682912/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Bondens Søn ; Vadmelsfolk ; Vredens Børn. - 1919

folk lever de allerfleste Steder: Blitte Løn, lang Arbejdstid, usle Beboelseskaar, Ingen Ret i nogen Maade, men bare Udsigt til Slæb og Armod, saa langt de kan se frem — ja vi har jo talt om det saa tit. Kan du find nue Mennesker i æ Land, der har stærkere Grund til at føle sig tiilsidesat? A ved ett, hvem det skuld vær . . . Og te du saa ett kan se alt det, der her gaar tilgrund uden Gavn for noget Menneskebarn! — For bliver Husbonderne vel bedre af, te vi holdes nede? Er der andre end Dumme-hoder og kortsynede Mennesker der kan tro paa, at der i Længden kan bygges nogen Lykk' op ved andre dje Ulykk'!

Lad os en Gang se paa en Mand, som a vil sige: Bertel Nørgaard herhenne; han er Sognets rigeste Mand; men da han ikke bestiller mere end andre, saa vilde a snart tro, te det er hans Folk, han skylder hans Rigdom. Og hvordan behandler han dem nu for'et?"

„Nej Bertel,“ sa Kild, „det er misæl et Vrød'hoved og en sølle Sluri at gaa ved; det kan vi let bli ens om; ham vild a sgu nødigg staa under; den Siags Folk, han er af, der kan bide en Lort over for at faa fire Ender at suge paa, de kommer sgu ett i mi' Kridhus.“

„Nej, ser du det!“ sa Per. „En Vringel er han altsaa imod Folkene; hvordan er han saa imod sig selv? Har du egentlig Følelsen af, te Bertel er en lykkelig Mand? Ja er der nowe jæn der nowtid har set den Mand glad! Guaveri og Surhed og Skjænderads Ædlig og silde, mens Pengene triller ind til ham; og der skal vi gaa og trække Dag ud og Dag ind, forre te saadan en Hertug kan sidde i Guldskjæppen og gø og gamse og gi ondt af sig til alle Kanter!“

Nej, der er Dævien knag mig ett for en Skilling Mening i det!

Og kunde vi gjøre en bitte Krum til en Forbedring, saa var det vist nok paa Tide, der blev begyndt.“

„Jow, sand nok; men nu en saadan Forening — hvad skal det da til; det kan da aldrig gjør andet end For-træd,“ sa Kild.

„Maa a spørge,“ sa Per, „laver Gaardmændene da ingen Foreninger? A tror, de laver mange: Hingsteforening, Tyreforening, Forskudsforening, Forsikringsforening, Brugsforening, ja hvem ved Navn paa dem alle sammen, og